

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Oszdtálvozás

362.7

Szerző:

Hely

Cím: *Nem tudják elhelyezni az elhagyott
gyermeket*

Idő

"1921"

Forrás:

Új Nemzedék

Személy

Byp.
(Hely)1921 III 25
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Nem tudják elhelyezni az elhagyott gyermekeket

**A vidék nem érdeklődik a gyermekek iránt —
Csökkent a halálozás a Budapesti Gyermekek-
menhelyen**

— Az Új Nemzedék tudósítójától. —

A külső Üllői-utól, kaszárnyaszerű, hatalmas, szürke épületes csoport emelkedik. Sápadt, lerongyolódott, szegény asszonyok, karjukon kicsi gyerekekkel sietnek a komor épület felé. Ez az *Állami Gyermekekmenhely*. Magyarország tizenhét gyermekmenhelye közül mindössze hét maradt kezünkön, valamennyi hiájával a megfelelő felszerelésnek és személyzetnek. Pedig óriási feladat hárul erre az intézményre: embert faragni az elhagyatott, jórészt apátlan, anyátlan gyermekekből.

A Budapesti Gyermekekmenhely csak az utóbbi hónapokban kezdte némileg kiheverni a forradami gazdálkodás ütötte sebeket. Az állam ezidén 55 milliót irányzott elő a gyermekmenhely költségeire, de előreláthatólag ez az összeg is kevés lesz. A gyermekek még ma is a háboru előtti ruhákat hordják, sokszorosán kijavítva, összefoldozgatva. Újabban csak az amerikai szeretetadományok javították némileg a helyzetet.

Ma körülbelül ötszáz beteg gyermeket ápolnak a menhely kórházában. Az egészségesek csupán pár napig tartózkodnak itt, aztán kihelyezik őket vidékre, földműves- és iparcsaládokhoz.

A tizenkét éven felüli gyermekeket mindenütt szívesen látják a falusi családok, mert felhasználják a gazdaságban — és agyondolgoztatják az apróságokat. A kisebb gyermekek azonban sokszor hetekig hiába várnak a kihelyezésre, pedig a tartásdíjon kívül cukrot, tejet és lisztet is adnak a nevelőnőálynak.

A mostoha viszonyok ellenére pár hónap óta mégis javult a helyzet. Ezt legjobban a halálozási statisztika bizonyítja. 1920 szeptemberében a menhelyen ápolt ötszáz beteg gyermek közül 52 halt meg, a múlt hónapban már csak 23 halálestet velt.

Ezeknek jöresze is a beteg, koraszülött csecsemők, fővárosi háziyomda 1920
ból került ki. Ebből azonban — sajnos — még nem vonhatunk következtetést az egész gyermekhalandóság csökkenésére és csupán elszigetelt jelenséggel állunk szemben.

A legnagyobb baj az, hogy az ország — első sorban a vidék — nem törődik eléggé az elhagyott gyermekekkel. A tapasztalat is megmutatta, hogy azok a gyermekek, akiket gyáraknál, vagy más nagyüzemknél helyeztek el, löbbsnyire züllesnek indultak. Ugy kellene, hogy a vidék érdeklődjön az elhagyott apróságok iránt.